

Op Zondag 11 October 1812 werd er hier feest gevierd ter eere der overwinningen van Napoleon en van den intocht der Franschen in Moskou. De Marivault liet die tijding, zoodra hij haar ontvangen had, door een commissaris van politie te paard, begeleid door de gendarmerie te paard en te voet en door een detachement der sidentaie nationale garde met muziek bekend maken; de commandant der garde soldée Van Rossen had geweigerd om aan dezen optocht deel te nemen. De Marivault liet een vers, door Desaugiers op het innemen van Moskou gemaakt, vertalen, in het dagblad van het departement plaatsen en aan de straatzangers uitdeelen. Volgens hem werd het den avond van het feest in alle cafés gezongen, onder oorverdoovend gejuich van „Vive l'Empereur”. Het vers is buitengewoon vervelend met het steeds terugkeerende refrein, dat de Franschen een looper op elk slot hebben. Het werd gezongen op de wijze van „Hoe zoet is het waar de vriendschap woont”.

De Marivault betreurde het zeer, dat de autoriteiten zich weer in de katholieke en protestantsche kerken verdeelden in plaats van naar één kerk te gaan en dat nog te meer daar hij vernam, dat ds. Van Oordt dien hij in zijn brieven een „furieux Orangiste et le patriarche des stadhoudériens noemt, in plaats van te danken voor de overwinning, eerder dankte voor het feit, dat Nederland niet het terrein van den oorlog was. In zijn rede kwam niets voor, „qui put faire allusion aux victoires de Sa Majesté et aux avantages qui doivent en résulter pour ses peuples”. De commissaris-generaal vroeg ds. Van Oordt om een copie van zijn rede, daar hem door het gaan naar de katholieke kerk het genoeg ontgaan was om zijn aanspraak te hooren. De predikant antwoordde, dat hij aangezien hij nooit een „cahier” gebruikte niet aan zijn verlangen kon voldoen. De Marivault raadde hem aan dit voortaan wel te doen, ten einde te „prévenir les interprétations défavorables qui pourraient être données à ses discours comme à ses intentions.” In een brief aan den minister van politie Savary duc de Rovigo over dit geval beweerde De Marivault wel, dat hij bij de predikanten al groot succes gehad had met zijn „surveillance” en zijne „exhortations confidentielles”, maar toch oordeelde hij het noodig bij het